

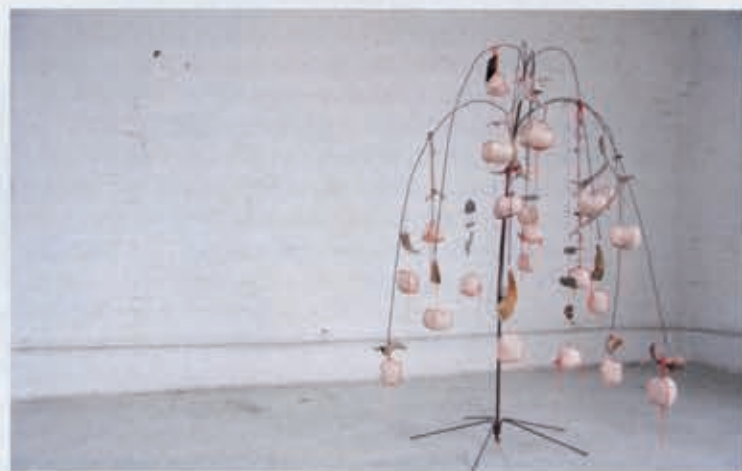

Margreet Hajee
maakt objecten van voornamelijk klei en textiel

“Een eerbetoon aan mijn stoma. Wat moet ik zonder?”

▲ WANDELEN DARMEN, 25CM HOOG, 2009

▲ EX VOTO 2, 200X150X150, 2012

▲ GEGOTEN BARBIE ONDERDELEN, WARE GROOTTE, 2009

▲ EX VOTO 3, 220X150X150, 2012

▲ ATELIERFOTO, 2012

Andere kijk op kanker

Veel mensen die kanker zelf of in de omgeving hebben meegemaakt, voelen dat ze 'er iets mee moeten'. Drie kunstenaars over de manier waarop zij de invloed van kanker op hun leven hebben verbeeld.

“Ik was vol van kanker.” *tekst: Elvigt Kooijman. fotografie: jhPhoto.nl, Astrid van Lee*

Margreet Hajee (54)
maakt objecten van voornamelijk
klei en textiel

“Een Barbie lijkt op een vrouw, maar is het niet. Het is een constante verwijzing naar een ideaalbeeld waar niemand aan kan voldoen. Ik was al met mijn Barbie-project bezig voor ik wist dat ik dikkedarmkanker had. Daarna werd het intensiever, want met mijn stoma en mijn littekens voldeed ik nog minder aan het schoonheidsideaal. Ik wil het graag goed hebben met mezelf, ik wil houden van mijn darmkanker en mijn stoma. Het weggehaalde stukje darm heb ik gekleed, met benen en hoofd van een Barbie. Het is weg, maar toch is het er nog. Het darmpje zit ook op de harten, die daarmee zeggen: 'Ik hou van mijn darm.' Ook heb ik stomazakjes aan elkaar genaaid en opgevuld, als kwetsbare kwalletjes. Een eerbetoon aan mijn stoma. Wat moet ik zonder? Heel interessant: sommige mensen die het zien, zeggen 'wow!'. Maar als ik vertel: dat zijn mijn darm en mijn stoma, is het 'jakkas'.”

www.margreethajee.nl

